

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Feria II. Pentecostes. Sic Deus dilexit mundum, vt Filium suum Vnigenitum
daret. Ioan. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

tos, &c cœlis Angelos, in terra peccatorés,
Cant. 1. Curremus in odore unguentorum tu-

rum.
¶ Et sic
Personæ me
ius proprio
cas, &c. Petra autem erat Christus; & lapis
quem reprobauerunt adficiantes. Nos ille tra-
hit ut stramen. Nam omnia caro fœnum.

Nos igitur trahit: Insuper & captiuam
duxit captiuitatem. Vnde ipse Ioan. 19. Ego,
cum exaltatus fuero, omnia traham post me:
corda corpora, animas, Reges &c.

Ezech. 1. vedit volantem quadrigam in
nubibus virum de medio ignis quasi electri
spiculas: quod est vel succinum, vel succino-
sum: attrahique spiculas, id est, homines.
Nam Job. 13. Quid stipulam siccum perseque-
ris? Vnde sic vociferati in cœlum prisci:
Psalm. 7. Exurge Domine in precepto, quod
mandasti: & synagoga populorum circumda-
bitte: Et propter hoc in altum regredere.

¶ Quia hodie
ad am-
ma-
tiones &
fusis ma-
gisticæ.
IV. Otrium phum: 1. Cœlites, Beato-
culti, qui vident, que vos videris! 1. Hodie in
cœlis, quæ vox futura Lucifer æm pro-
turbauit, ea præsens omnes exhilarauit:
Psalm. 109. Dixit Dominus Dominom meo, sede
à dextris meis. 2. Hodie Ioan. 5. Pater omne
iudicium dedit Filio. Et dixit Psalm. 88. Ego
primogenitum ponam illum, excelsum præ Re-
gib. terra. 3. Hodie Psalm. 106. Dirupit portas
areas, & vectes ferreos confregit. 4. Hodie
cœli peccatoribus referantur: & accla-
matur: Psal. 32. Attollite portas principes ve-
stras, & eleuamini portæ aternales. 5. Hodie
armatus Cherubim romphæa ab aditu
paradisi remotus est: & claves Petro tra-
ditæ. 6. Hodie summa omnia de Christo
finim acceperūt, confessæ vitæ periodus,
& post Actum ultimum Epilogus tulit
Plausum, Psal. 48. Psallite Deo nostro psallite
Regi nostro, psallite sapienter. Quid ni? Ascen-
dit enim Deus in iubilo, & Dominus in voce
tuba. Psallite. Nam Eph. 4. Qui descendit, I-
psè est & qui ascendit super omnes cœlos. Huc
oculi, animique vertantur: Huc ubi yo-

torum consistit summa meorum Iesus.
Iesu damnabisti quoque votis.

FERIA I. I. PENTECOSTES.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium
suum Unigenitum daret.

Ioan. 3.

Tobie cap. 12. submissus Philacange-
lus magnum magna benevolentia
fuit argumentum. Qui filium duxit, ser-
uauit ab cete, dænone, vxore donauit,
patrem reluminauit. At maioris amoris
erat, Dei filium dari dum, seruatorem,
medicum, medicinam, doctorem, & o-
mnia, Gaudij mille argumenta.

Nos illius occasione

- I. De amoris via acrobore.
- II. De amore Dei in nos incomparabili, ut
causa rerum prima.
- III. De Amoris in nos diuini Excessu.
- IV. De Amore Dei nos querentis.
- V. De S. Spiritus dono, ex Christi merito.
- VI. Quo fine datus sit Spiritus Sanctus.

P A R S I.

De Amoris via acrobore.

Tres Principes Darij, Regis super
Vetus a-
actum viginti septem prouincias,
coram hoc discepabant, 3. Est. 3. Quid o-
mnium esset fortissimum: Hic viniuille
Regéait at Zorobabel: super omnia vincit
Veritas. Errant. Omnia vincit Amor. 1. Enim-
tiero, Cant. 8. Fortis est, ut mors dilectio. Nul-
li Parca fatalis suo parcit telo: Sic & pro-
fanus amor, Quem ferit; ille perit. 2. Ecce,
Dan. 13. Senes duos decapulares: ambo vul-
nerati amore illius Susanna. 3. Ecce, 2. Reg.
13. sic ardebat sororem Thamarim Am-
mon, ut propter amorem eius agrotaret. 4. Ecce
Sponsa hos signes sensit, Cant. 2. & 5. Nun-
cietis ei, inquit, quia amore langues. 5. Ideo
Poeta finxerunt puerum Cupidinem,

Q q q Ham-

flammis armatū, & sagittis pharetratum,
cui Mars sit Pater. Hinc Ouid. i. Metam.
Quid ver tibi, lascine Puer, cum fortibus ar-
mis?

Vinsitq;
animos.

Alex. ab Alex. l. 4 c. 7 tradit. Lacedæmo-
nes ante prælum semper Amori fecisse
victimas; quod sentirent, victoriam ma-
gis pendere ab effectu animorum, quam
vi armorum. Si illos subruisset amor; fa-
cile hostes imperatae accepruros. Vel q;
omnia malleant amice componere; quam
vicogere.

Habetur
inter Deos.

Certe & Philosophi, vt Empedocles
apud Arist. in Metap. Amorem inter Deos
esse cœsuerunt. Et Plato l. i. in conuin. Socr.
Divinum afferit, & orbis beneficium
singulare esse Amorem: Atque ipsum or-
bis fuisse conditorem. Inde pingebant
eum hac pisces, illa spicas præferentem:
vt cuius potentia terræ marisq; imperita-
ret. Sic Cartariusl. de Imag. Deor. Ita vana.

Super om-
nia dini-
nus Amor.

II. At hæc sana adeoq; diuina. 1. Nam,
i. Ioan. 4. Deus caritas est: Non sic dicitur
Iustitia est: Nam hoc alienum opus ab eo: Ex
illa condidit omnia, & conseruat. 2. Hinc
2. Cor. 13, dicitur, Deus pacis & dilectionis e-
rit nobiscum.

Non, vt olim, Gen. 17. Ego sum Deus om-
nipotens: Exod. 20. Deus tuus Fortis. Zelotes,
Deut. 7. Deus magnus, & terribilis: 1. Reg. 1.
Deus scientiarum Dominus: 2. Reg. 5. Domi-
nus Deus exercituum: 2. Esd. 1. Deus cali: Tob.
13. Deus sanctorum: Esth. Rex Deorum, & vni-
uersa potestatis.

Qui Deus
ipsa verus
est.

Ista olim: At nunc quicquid est Deus, a-
more est. Nam ad intra gignit Amorem a-
more suum Filium: & spirant Amorem
ambo: & amore personæ tres sunt unum
essentialiter. Ut cuiusque sit dicere omnia
mea tua sunt. Ex amore unus & tres con-
diderunt omnia: inquit: faciamus ho-
minem ad imaginem, & sim nostram. Quan-
tus hic amor! Denique sic Deus dilexit mun-
dum, vt Filium suum Unigenitū daret. Ioan. 3.

PARS II.

De Amore Dei in nos, incomparabilis, vi causa
rerum prima.

I. Mirificum Deus amorem ostendit Naturale
in hominem, cum in ipsius gratiâ dona-
tione
condidit orbem: & Psal. 8. omnia subiecit mini fado
funt ma-
sub pedibus eius. 2. Ad hæc Angelos ei cu-
ftodes addidit: Psalm. 90. Angelus suis man-
dauit dete. &c. 3. Dein vim creaturarum,
naturamq; omnium dedit vni: vt plan-
tarum vegetationem, sensum animan-
tum, Angelorum intellectum. Quo esset
velut parta auri massa pretium terræ totius.
4. Vnde μηδεποτε dictus: Et istud
Marci 16. Predate Euangelium omni creatu-
re, S. Gregorii interpretatur, omni homini.

Magna hæc, at nihil ad istud donum Attilie
Fili: quod vt infinitum, Deo dignum infi-
nitum est. Vt Philippus Macedo Rex in ul-
timæ sortis homullum incidens, misera-
tus ei talenta dans XXX. argutibus pro-
fusionē ait: Non quod is meruit: sed me quod
decet, dedi. Ita Deus. Hoc de dono: sed que
causa doni?

II. Bene Philosophi, principiorum or-
bis indagatores, ad causam deuenere
primam, liberam, eternam, omnium po-
tentem ac diuitem; ex qua, inexhausta,
men, manarunt omnia: Atq; hanc Amo-
rem entis entium esse statuerūt; qui grata-
tis omnia fecit: tantum, quia amavit. Qui
tamen ipse seipsum denique nobis dedit
Amor. Num quid superesse potest.

Esto 1. fuerit Paulo gloriae promissa Non mis-
corona: sed quia bonum certamen certauit, tum nup-
er consummauit: 2. Tim. 4. Abraham, de Do-
benedictio seminis: Gen. 22. sed quod ap-
prio filio non pepercisset. 3. Jacob etiam
data benedictio, Gen. 32. sed quod foris
contra Deum fide Angelum fuisse, At quod
Deus Homo factus est, inde est, quia Sic Deus
dilexit mundum, Non, quia nos mereba-
mur; aut cum prius dilexissimus.

Prin-

*¶ il de ho-
mine.*
Princeps Sichimorum deperibat Di-
nam, Gen. 34, ideo fratribus nihil non of-
ferebat; inque conditiones quascunque
descendebat. 2. Pharaon, Gen. 41. Iosephū
euehebat parern sibi, Solio excepto; Sed
ita merentem, ac dignum. 3. Assuerus,
Esth. 6, cum Esthera quoque regnum par-
ti paratus erat. Sed forma, sensuque ca-
ptus fuerat. 4. Nabuchodonosor Danie-
lem cunctis anteferebat; sed miraculo
prius obstupefactus erat. At Deus Filium
suum dedit, Quia sic dilexit mundum gra-
tias.

Compar-
*mos di-
bigitum
sæc.*
III. Furente Saule, 1. Reg. 18, inierunt Da-
uid & Ierathas fædus. Diligebat enim eū quasi
animam suam, At erat illis æqualitas, &
causa: Deo cum homine nulla; & tamen
is hunc plus pene dilexit, quam Filium.
2. Isaac, Gen. 24. In tūlūm dilexit Rebeccam:
vt dolorem, qui ex morte matris eius acciderat,
temperaret. Ita Deus dilexit mundum, vt
dolorem ex passione filii eo temperaret.
3. David, interfictum in montibus Gel-
boe Ionatham sic deplorat: Sicut mater
vnicum amat filium, ita ego te diligebam. 1.
Reg. 31. Ita Deus hominem quasi lugebat
lapsum in peccatum.

4. Deo multa præstiterat Abraham,
euocantem secutus Deum, exiit cognatione
sua, ancillam cum filio elecerat: ad
offerendum quoque filium cum paruis-
set, aiebat Deus: Gen. 22. Nunc cognoui,
quod timeas Deum, quasi dicat, ne quid ul-
tra: maximum hoc amoris est signum. I-
ta multa Deus homini ante: at nil illustri-
eo, quod filium daret. 5. Moabitum vrbem
obsidentes Israelitæ deserunt, viso
quod eorum Rex suum filium immola-
ret in muro, 4. Reg. 3. Vel vt ostendat,
quam ad extrema sit adactus: ait Abulen-
tis. Vel, vt Lvra, quo sibi conciliaret Deū
Israelitarum, quem audierat sibi propi-
tiasse Abrahamum filii oblatione: vt ad-
huc posteris inde fauaret. Qui quidem

ingens Regis erat amor in gentem suam,
ac urbem. Sed quid ad Dei in nos amo-
rem? Rom. 8. Qui proprio filio non pepercit:
sed pro nobis tradidit illum: ut nos diabolica
exolueret obsidione.

P A R S III.

De amoris in nos diuini Excessu.

I. **L**etus intensum ardorem post factū, *Dans Fi-*
letiam voluta. Sic innuit, quæ empha-
tica est: Vt Mar. 15. Videlis Centurio quod sic *liam, sed*
clamans expirasset. Et Luc. 2. Fili, quid fecisti *dit. Quia*
Pater & *Filius vñ*
nobis Sic & Ioann. 5. Sedebat sic fatigatus. Ita, *sunt.*
Sic Deus dilexit mundum. q. d. Tanto cum
amore, quantus est Ipse Pater, quantus
Filius, quantus Spiritus S. Ergo dans Fi-
lium, se dedit. Inde Dominus, Ioan. 14.
Philippe, qui videt me, videt & Patrem meum.

De amore illo Eph. 2. Deus, qui dimes est *Vnus in*
in misericordia, propter Nimiram Charitatem *Deo excess-*
suam, quadilexit nos. Notant Scholastici, *ius est, &*
nullum Dei opus appellari sic excessiu,
præter Amorem. Quem quantum in pec-
cato hominum declaravit, per semet a-
moliendo: tantam iustitiae severitatem in
Angelos distrinxit. An quod mente Ange-
lus apprehendit immobiliter; vt D. Th. air. 1.
q. 64. art. 2. homo autem mutabiliter?

Notasse ipsa videtur illum amoris *Amoris que*
excessus verbis istis, Cant. 8. Oleum estu- prodigi.
sum Nomentuum. q. d. Cum nil tuo sit No-
mine pretiosus, vt quod sic ipsa salus;
adeon' id prodige effundis? Hæc profu-
sio Davidi calcar addidit gratitudinis.
Hinc Psal. 53. Voluntarie sacrificabo tibi, &
confitebor Nomini tuo, quoniam bonum est,
ultra quam estimari queat.

II. Iam vero Si, cum inimici essemus: recō- *Amantis*
ciliati sumus Deo, per mortem Filii eius: Ro. inimicos.
5. quanti is nobis esse debet Amor?
Merito eum Angeli obstupecscunt, Isa. 63.
Quis est iste, qui venit de Edom? de terra ho-
stili, & idololatrica? Indutus ibi naturam

QQQ 2 hu.

Id quod in finis, & gratias.

humanam, Deo tam exosam? Responde*ti* iis Deus: Matth. 3. *Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui.* Responder hic Ioannes: *Sic Deus dilexit mundum.* Non potuit nisi ex infinito Dei. *Esse* creati mundus, vnde tot eius creaturæ esse acciperent ex nullo præexistente: nisi quod ita vellet Deus. Quia & infinita fuit benevolentia. *Ira* quoque ex nullo nostro præexistente merito donauit nobis Filiū: quia gratis, ac prior dilexit mundum.

Vt eum Dei reconcilia-

dilectionem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis: Quantam habuerit Deus qui dedit Filium inimicis? Quantam Filius, qui posuit animam pro iisdem? Nam cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius. Ro. 8. Ideo Iussit Iesus, Matt. 5. *Diligite inimicos vestros;* &c. *vt sit filii Patris vestri,* qui in cælis est: *qui solem suum oriri facit super bonos & malos.* Id est, solem iustitia. Filium obzulit pro omnibus.

PARS IV.

De Amore Dei nos querentis.

Dei incom-

parabilis amor ne-

tri.

MAGNUM videbatur Iacobō, dare Beniaminum fratribus, non inimicis, in Aegypto duntaxat listendum pro obſideredimendo Simeone; adque testandam fratrum innocentiam; & frumenti plus reportandum. Gen. 43. Non ita suo metuebat Filio Deus. Quia infinites plus diligebat nos inimicos suos.

Quasi no-

frām am-

rere videbatur.

Sicut Gen. 32.

Iacob Esau

bientis a-

miciam.

Quin nostram Deus amicitiam querere videbatur. Sicut Gen. 32. Iacob Esau fratri inimici; placabo, ait secum, eum ministribus. Sic nos Deus vere conciliaret, dedit Filium suum pro munere. Quid est homo, quod ambias ipsum, Deus?

Differato-

rum cōten-

to.

1. Nos a via aberrasse cernebas; Ecce das illum quia ait Ioann. 14. *Ego sum via.* 2. Eramus mendaces filii hominum: Ille datur, qui ait; *Ego sum veritas.* 3. Eramus in-

tenebris tenebræ; Das eum, qui ait: Ioan. 3. *Ego sum lux mundi, qui sequitur me, non ambulat in tenebris.* 4. Eramus ut oves errantes; Das eum, qui ait: Ioan. 11. *Ego sum Pastor bonus.* 5. Eramus viam veritatis ignorantes; At nunc Iohel. 12. *Filia Sion, exultate, & letamini in Domino Deo vestro.* quia dedit vobis Doctorem iustitiae Isa. 55. *Ecce Testem populis dedit eum, Duce, ac præceptorem gentibus.* 6. Dedit eum, cuius mors nobis vita fuit: sicut, Gen. 35. Rachaelis interitus Beniamino fuit occasio vitæ. Vnde ineffabilis Dei elucet amor, Filium dantis nobis pro nobis..

II. Sed istud: *Vnigenitum dari, iure ob.* *Vnigenitum stupescit Chrysostomus hom.* 27. in Genesim dicens: *Sifilios plures habuisset, & de-* quanti *dissertum: hoc etiam esset maximum: Nunc vero Filium unicum dedit.*

Erat Iacob complurium liberorum pater: Et tamen, Gen. 43. vel unum natum minimum missurus in Aegyptum miserere: *Ego autem, ait, quasi orbatus ab his liberis ero.* Non sic Deus: Dedit Vnigenitum, & vltro. Parum hoc amanti: Addit & S. Spiritum.

Verus nobis Elias est, duplum dans Spiritum. Sed prius Filium: quia vt, (pro captus nostri modulo:) gigni filium in Deo prius fuit, quam Spiritum ab vtrōque spirari: tamē si nihil in Deo, ad intra, prius posteriusque sit. Ita prius dari Filium oportuit, quam Spiritum S. Quod innuit Iohannes 14. *Spiritus nondum erat datus: quia Christus nondum erat glorificatus.*

PARS V.

De S. Spiritus dono, ex Christi merito.

1. IN UNO S. Spiritus dono, dona omnia. 1. In unum S. Spiritus dono, dona omnia. 1. In unum S. Spiritus dono, dona omnia. 1. In unum S. Spiritus dono, dona omnia.

1. Eph. 4. *Dedit dona hominibus, in pluri-*

malis: (sic in S. Scripturis vox, Peccata,

pro vniuersitate peccatorum accipitur:

Vt Psalm. 50. In peccatis concepit me mater

mea.) Itaque Rom. 8. Quomodo non etiam

sum.

cum illo omnia nobis donauit? 2. Sane, postquam, Isai. 9. Filius datus est nobis; nihil erat, quod denegari poterat. Diu quidem distulit donū Deus, sed demū dedit duplū.

Sicut datus sed duplū.
2. Laban, Gen. 29. ægre quidem filiam dabant Iacobō: at longo eius seruitio eam denique debebat: dedit; & cum ea dote. Ita Deus quater annorum milibus dare distulit promissum. Ut dedit semel; ad-didit & S. Spiritum.

Datus ex Elameri natus condicione.
3. Verum, ut Filius est donum iure promissionis gratuitum, ex nullius merito, ita S. Spiritus est donum ex merito Filii. Hinc, Ioann. 14. Paracletus autem spiritus, quem mittet Pater in nomine meo, id est, ob merita mea.

Ella figura.
Vt Iacob: Gen. 37. Iosephum mittebat ad filios; quod eos diligenter. At Ioseph dein suo merito ad summa omnia descendit, deditque dona suis, aliisque Salvator Aegypti: Ita Pater sic dilexit mundū ut daret Filium suum. Dein huic Matt. 28. Data est omnis potestas in cælo & in terra, ex condigno merenti: Merenti quoque S. Spiritū mitti. Hinc, Ioan. 15. Cū venerit Paracletus, quem ego mittā vobis à Patre Spiritū Veritatis. Et Io. 16. Expedit vobis, ut ego vadā. Si enim non abiero; Paracletus non veniet ad vos. Si autem abiero, mittam eum ad vos.

II. Adhuc, Quia Pater Filium dedit gratis: & Filius cum Patre S. Spiritum ex merito Filii: Spiritus, cū persona quarta non sit, quam daret; seipsum dedit.

Quis si non deus ipso?
Hunc dādo Pater egit, utramicus; qui, cum dedisset omnia amico; demum cor ipsum extraheret sibi, daretque dilecto. 1. Spiritus enim est, qui vivificat, Ioa. 6. Quia vita est Dei. 2. Ideo, Gal. 2. Vnu ego, iam non ego: vivit vero in me Christus. 3. Et David Dei vita viuebat. Sim; nō dixisset Deus: Inueni David secundū Cor Meū. Tale petebat inde Ps. 50. Cor mundū crea in me Deus: Nec enim habeo: Nam ut iumentum factus sum apud te, Ah! Cor illi Betabea abitulerat.

Vt vidit, perire: ut eum malus abstulit error.

Quam se penitus nouerat? quam depingit graphicē? Certum est enim, quod Fornicatio, & ebrietas auferunt cor. Vel igitur cor Dei petit sibi dari; aut suū emundari. Dat Spiritum Deus, & cum hoc cor suum.

P A R S VI.

Quo fine datus sit Spiritus Sanctus.

1. *E*t vero idcirco suos in dato Filio *Et thesauros ostendit, sicut 4. Reg. 20.* Ezechias exteris Babylonijs suos: *Quo similiter Iuis Deus à nobis expoliaretur.* *Vt affidaremus despoliare Deum.* Nam hoc optat, ne tamen inde minus habet, quanto rapimus plus, vimq; ccelo facimus.

2. Duo terrestres interitum attulerūt, *2. Vt duo duo coelestes salutem;* Ita quoque Filius, *certatim* *vt peccata lueret Satisfactor:* Spiritus; *vt nostram o-* *perentur* *elueret Sanctificator.* Is, *vt hostes eiice-* *salutem.*

3. Ecclesiæ nauim instruxerat Iesus: *3. Vt Ecclesie Gubernatores Apostolos dederat: Sacra menta, in arma; Fideles, in milites, virtus,* *sicut unde ficeret unde tales in tela. Crucem in malum; ventus de quaque ab erat. Orauit ille, & exorauit: Spiritus tuus solutissima.* Ergo gra-
nus deduc me in terram rectam. *tissimus.*

II. Eia, Anima mea; animam debeo obrutus beneficis, tu exolu me. Sed, Ps. 138. Quid retribuam Domino pro omnibus, que retribuit mihi? Dicam cum Apost. 1. Cor. 9. Gratias ago super inenarrabili dono eius. Neq; ex me vel ipsum hoc possum: Sed sufficientia mea Iesus.

Finis verbis ad Israelitas Mosis. Deut. 4. & 32. Deus dilexit Patres tuos, & elegit eos. De cælo fecit eos audire vocem suam; ut eruditore, & in terra ostendit Ignem suum maximum. Hæc in Filio, inq; S. Spiritu præstata sunt, atque completa.

Si igitur sis fidelis seruus, & prudens:

Qqq. 3. in

Simusque fideles servi ab alieno tesque peccati.

in domo Dominicū solicitari ad quod-
cunq; peccatum, dic cum Iosepho, Gen.
39. Ecce Dominus meus omnib; tradit; ignorat
(quasi) quid habeat in domo: nec quicquam
est, quod non sit in mea potestate, vel non tradi-
derit mihi. Quid enim facere debuit, & nō
fecit tibi? Qui tantum te amavit gratis,
non illum tot, & infinitis de te nominis
meritum redamabis? Hocque amplius:
quia cum te sic dilexit inimicum;
quantum iam diligit reconciliatum? 3.
An non tecum expostulet Amor: Si con-
tra Deum fortis fui, quanto magis contra ho-
minem præualere me fas est?

FERIA III. PENTECOSTES.

Et repleti sunt omnes Spiritu Sancto.
Acto. 2.

Pharao, Ge. 41 per quietem vidit septē spicas in culmo uno. Quibus tunc regni; nunc Ecclesia significatur abundan-
tia. Nam illius ex essentia vna septem ex-
istunt dona in agro Ecclesie.

Super quibus nos iam

- I. De S. Spiritu generatim.
- II. De VII Donis S. Spiritus generatim, deg
effectis eorum.
- III. De dono Sapientie, & Intellectus.
- IV. De dono Consilij, & Fortitudinis.
- V. De donis reliquis strictim.

PARS I.

De S. Spiritu generatim.

Prophetiz. I. **L**NS. Pagina S. Spiritus per pluias &
laquas designatur. 1. Ioh. 2. Effundam de
spiritu meo super omnem carnem. 2. Psal. 67.
Pluiam voluntariam segregabis hereditati
tua Deus. 3. Isa. 55. Omnes sitiens venite ad
aquas. 4. Iohann. 4. Qui bibent ex hac aqua,
non sitier in eternum. 5. Apocal. 21. Ego sitiens
dabo de fonte aquæ viue gratis.

Vt enim nec homo viuere, nec terra

germinare sine aqua potest: ita nec ani-
mæ sine S. Spiritu. Vnde Psalm. 142. An-
ima mea sicut terra sine aqua tibi; Ac proin-
de infrugifera.

Sub Rege Achab triennali siccitate
fontes & flumina exaruerant, & erat v-
biique plurima mortis imago. 3. Reg. 18.
Loquente Elia cum Rege, fit sonus; Et
ait Elias: Sonus hic sonus a quæ multa. (iam
orarat prius.) Dixit: Et Ecce cœli cōtenebrati
sunt, & nubes, & venti, & facta est pluia grā-
dus. Ita triennio, naturæ, Legis, & Prophe-
tarum, clausum fuit cœlum: siccitas erat
mera, & dira sitis gratiarum.

At Iesu in montem ascidente, & o-
rante, Ecce factus est repente de cœlo sonus, tan-
quam aduenientis spiritus vehementis. Facta
que est pluia charismatum, & priscaim.
plena oracula sunt. Ut illud Molis: Percutit
Petram, in passione Christum: & fluxerunt
aque: & torrentes inundauerunt. Pl. 66. Ete-
nū cœli distillauerūt a facie Dei Israel. Quid?
Spiritum Sanctum. Nam hic est, Cant. 4.
Puteus aquarum viuentium, que fluunt cum
impetu de Libano.

II. Iohannes ait, Apoc. 22. Ostendit mihi i. Præbu-
fluum aquæ viue splendidum, tanquam Crys. 5. Spiritus
stellum procedentem de sede Dei, & agni: id est, & vox
a Patre Filioque procedentem S. Spir-
itum, quorum Trium est vna Sedes Es-
sentiæ. Qui Cant. 4. Fons hortorum dicitur,
S. Spiritus intellegitur. Ex quo maxima
per Eccleiam eleuauerunt flumina Domi-
ne, Apostoli scilicet eleuauerunt flumina
vocem suam, Ps. 92.

2. Posito in paradisum Ada, Gen. 2. Eg-
ce fluvius egrediebat a loco voluptatis ad ir-
rigandum paradisum: Ita reuerso in celos riu. Cœli.
Iesu, continuo ecce fluminis impetus leti-
ficat Ciuitatem Dei, S. Spiritus Ecclesiam.
Ps. 45.

Prodit Mela lib. 2. Euripum in Beeotia; Eſſepi
quotidie septies reciprocari. Cuius cum
Aristoteles causam nequisset capere; in
ſibilia. cum